

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an	200 Lei
Pe jumătate	100 Lei
Pe un sfert	50 Lei
La străinătate	500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intesaletori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Declarațiile dlui Mihai Antonescu

Joi, în sala Facultății de Drept din București, a avut loc o mare adunare, pentru organizarea clerului, a învățătorilor și profesorilor. Au luat parte la această adunare patriarhul, mitropoliții și episcopii bisericii ortodoxe, reprezentanții învățământului și alți mari slujbași ai țării. Adunarea a fost deschisă de către dl prof. N. Fințescu, decanul Facultății de Drept din București, care a arătat marea cinste ce se face Facultății pe care o conduce, adăpostind această adunare. A vorbit apoi dl prof Mihai Antonescu, vice-președintele consiliului de miniștri.

Declarațiile făcute de dl prof. Mihai Antonescu în această cuvântare sunt de o însemnătate foarte mare. În ele se arată limpede politica noastră de până acum, temeiul acestei politici și cauzele pentru cari luptăm în Răsărit. Se răspunde apoi în aceste declarații atacurilor dușmănoase și necinstite a unui popor care numai prieten nu ne este.

Biserica și școala sunt ziditoare de neam

După cuvântul de introducere, arătând scopul adunării de față, o nouă organizare a preoților profesorilor și învățătorilor, dl prof. Mihai Antonescu a vorbit despre menirea mare pe care o au biserica și școala în noul stat românesc.

„Biserica și școala sunt ziditoare de neam. Intreaga noastră viață națională a început și a trăit prin biserică și școală. Temelia morală pe care se va zidi sufletul neamului în viitor vor fi iarăși biserică și școală. Preoții și învățătorii vor fi accia cari vor forma și îndruma viața sufletească a neamului. La această muncă de învoire și zidire sunt chemate și femeile și tineretul, cari alături de biserică și învățământ își vor avea organizațiile lor.”

Un război de apărare a onoarei și a drepturilor

Vorbind despre războiul pe care-l purtăm în Răsărit, dl Mihai Antonescu a arătat că acest război noi nu l-am voit și nici nu l-am căutat. A trebuit să intrăm în el fiind siliți de dușmanii noștri,

pentru apărarea onoarei și drepturilor noastre. Noi ducem în Răsărit un război sfânt de apărare a onoarei și a drepturilor celor mai sfinte ale neamului nostru. Urmăm în această luptă pe strămoșii noștri, cari deasemenea au luptat și au murit pentru apărarea crucei, a creștinătății, așa cum luptăm și murim și noi azi, pe frontul împotriva bolșevicilor.

Prin acest război noi ne împlinim o datorie de apărători ai civilizației la gurile Dunării, așa cum în trecut poporul român a luptat împotriva tuturor năvălirilor popoarelor barbare, cari s'au îndreptat spre inima Europei. Așa au luptat Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, așa am luptat în războiul trecut împotriva bolșevismului rusesc și împotriva bolșevismului unguresc, când armatele române au cuprins Buda-Pesta. Luând parte la acest război, noi nu numai că împlinim o lege și o credință sădită în sufletul nostru, nu ne împlinim numai o datorie de creștini și apărători ai crucii, dar ne zidim dreptul la desrobire, la o nouă viață în noua Europă care se clădește acum.

Către sfârșitul cuvântării dl Antonescu adresează o călduroasă chemare tuturor Românilor, rugându-i, să ajute această luptă a României.

Ultimul cuvânt este către tineret, nădejdea de viitor a neamului, un cuvânt de îmbărbătare la luptă și la muncă pentru ridicarea neamului românesc.

Au mai vorbit apoi dl ministru Ioan Petrovici, reprezentanții bisericii ortodoxe și un reprezentant al studenților.

La această adunare națională n'a fost invitat să ia parte nici un reprezentant al bisericii noastre, ca și când biserica română unită n'ar fi ajutat cu nimica la ridicarea și deșteptarea acestui neam și ca și când nici în viitor n'ar mai fi chemată să contribuie cu ceva. A fost trecută cu vederea cu tot binele pe care l-a făcut poporului românesc.

Nădăduim că o lămurire a acestei uitări vom avea o în curând.

Badea Nicolae Înțeleptul doctorul satului Despre năravurile rele

I.

A făcut Buniul Dumnezeu pe om — aicea badea Nicolae în cartea sa cea de „doctorie fără învățătură” —, ca să fie din trup și din suflet, și astfel să fie filiață mijlocie între viațuitoarele de pe pământ, cari sunt numai trup; și cele din cer, adică îngerii, cari n'au trup. Trupul și sufletul omenesc înă sunt atât de strâns legați unul de altul, înoât boala sau violciunea unuia o simte și celalalt.

Am zis „boala ori violciunea unuia”, deși poate că cineva se va întreba, cum poate sufletul să fie bolnav sau viol, dacă el nu e trup, câtă vreme acestea se pot zice numai despre trup? Da. Poate și sufletul să fie bolnav ori viol, deși boala lui nu se simte ca aceea a trupului, ci de multeori e cu mult mai greu de purtat; iar violciunea lui încă se simte uneori, și prețuiește neșpus și nemăsurat mai mult decât violciunea trupului. Deosebirea este însă, numai în aceea, că dușmanii sufletului nu sunt tot același ca și ai trupului. Ba, de multeori, acela, pe cari trupul și-i crede prieteni și binevoitori, sunt dușmanii sufletului; iar acela, pe cari trupul și-i crede dușmani și răvnoitori, sunt cei mai buni prieteni ai sufletului. Iată cum:

Trupul, fiind din pământ, ca și cele pământeste și se mulțumește cu cele pământeste. Sufletul fiind „schintele dumnezească”, adesea din cer, nu se mulțumește cu cele de pe pământ, ci el dorește o fericire nemărginită, care să nu se termine niciodată, și nici să n'o poată pierde. Trupul se mulțumește cu o mâncare bună, cu o băutură bună, și apoi cu o odihnă de câteva ceasuri, ca apoi când se va trezi, să înceapă din nou cu mâncarea, băutura și odihna.

Asta o cere trupul omului, ca și trupul animalului; cu toate că dacă ar trăi omul așa precum îl cere trupul, n'ar ajunge poate nici la vârsta de zece ani, și neamul omenesc ar fi dispărut demult de pe pământ. Trupul, pentru a se desvolta și pentru a trăi, are nevoie de mișcare, de muncă, de osteneală, căci pentru asta e făcut. Se poate vedea asta la copil cari nici un moment nu stau în loc — dacă nu dorm — ci chiar dacă sunt înfășați, mișcă cu capul, cu bazele și cu tot trupșorul, așa cum pot ei să miște legași fedeleș ca niște făcători de rele. Ce să zicem apoi când copilul e mai mare? Il vedem adesea că aleargă pe gheață, cu năsușii roșu ca un ardei copt, cu mânuțele umflute de frig și nu-l pasă că cismușă îl e reptă, de intră zăpada în ea. E

aleargă, și uneori cade în zăpadă de nu-l mai vezi, dar zăpada n-o lasă de fantă, deși nu și mai simte degetele. El vrea să alerge, căci așa îl îndeamnă firea lui.

Ce s'ar face apoi omul mare fără de mijloc? Au n'ar fi cea mai mare pedeapsă pe el, dacă nu l-ai da putința să se miște? Ce al zice, dacă te-ar înșea cineva închis în o casă mică de cristal sau chiar de aur, în care tu n'ai încăpea decât calcat pe un pat moale, și nu te-ai putea întoarce decât în jurul tău, ca pulul în frigare? Ce și-ar folosi atunci, dacă și-ar da chiar și cele mai altele mâncări și băuturi din lume? Au n'ar cere mai bătuos „mămăligă cu ceapă”, dar să te laso să umbli pe dealuri și prin păduri, cum vreați tu?

Trupul își are firea lui, iar sufletul omului pe a lui, care nu e totdeauna la fel cu a trupului, ci de multe ori când trupul zice „da”, sufletul zice „nu”.

Trupul își are „puterile lui”, cu ajutorul cărora cercetează și stăte lucrurile din jurul lui. Aceste puteri ale trupului sunt cele cinci simțuri, adică: auzul, văzul, mirosul, gustul și pipăitul. Sufletul încă își are puterile lui, care sunt cu mult mai presus și mai înalte, anume: mintea sau judecata, voința și aduserea aminte sau „memoria”. Cu mintea el câmpănește lucrurile, dacă sunt adevărate sau neadevărate; bune sau rele. Cu voința alege pe care îi place, după cum l-a arătat mintea sau judecata. Cu aducerea aminte își înfățișează lucrurile și cari nu-s de față, fie că au trecut, fie că n'au venit încă. Această minunată putere a sufletului îl înfățișează omului anii copilăriei, cu bucuriile și comediile lor; și tot ea face pe om să-și cumpere lemne încă din vară, să se pregătească de iarnă cu vestimente și hrană, și să se gândească la însurătoarea copilului din leagăn, și la familia lui, care va exista „poate” numai după vre-o douăzeci de ani.

N. Lupu

Mersul războiului

Primăvara aceasta, care se lasă atât de așteptată, va fi în mare parte hotărâtoare pentru războiul din Răsărit. Bolșevicii caută să se folosească de ultimile răbufniri ale gerului pentru a sparge liniile germane. Frigul mare din ultimele zile pare că i-a ajutat la aceste atacuri, căci luptele s'au dat și în Crimeea, unde trebuia să fie primăvară pe un ger de 25 grade.

Schimbări și frământări politice sunt deasemenea aproape în toate țările. Bolșevicii caută să se folosească de războiul de acum, pentru a și întinde propaganda lor. Așa au sporit propaganda în Irak și Iran, ajungând până la marginea Turciei și a Indiei. Se pare că nici cu Turcia legăturile nu sunt chiar bune. În răsăritul îndepărtat nu s'au limpezit lucrurile Japoniei cu Rusia. Intre Australia și Anglia se pare că ar fi unele neînțelegeri politice. De altfel toate frământările politice din aceste țări sunt sporite din cauza războiului, care este tot mai greu. O ușoară neliniște se observă și în rândul poporului american, după cum se vede din declarațiile pe cari le fac conducătorii americani cari tot mai mult se silesc să arate că vor câștiga războiul.

Luptele din Răsărit

Pe frontul din Rusia, bolșevicii au atacat la mieznoapte lângă lacul Imen. Au fost atacuri mari și la Petrograd,

aviația germană bombardând în mai multe rânduri punctele militare din acest oraș.

Deasemenea s'au dat lupte mari la Doneț, pe frontul mijlociu și în Crimeea, la Kerci, unde bolșevicii au sporit atacurile asupra trupelor germane și române. Au fost respinși însă cu pierderi mari. Vitejia fără pereche a soldatului român s'a arătat și în aceste lupte.

Ce va fi mai târziu, se va vedea în primăvara aceasta. Până acum Germanii, Românii și ceilalți aliați n'au putut fi scoși din liniile lor de întărituri. De ei s'au stăruit rând pe rând, toate trupele bolșevice, dela Don, trupele de Siberieni, iar acum cele din Caucaz.

Vitejia soldatului român

În ziua de 19 Martie, când dl. Mihai Antonescu arăta revolta și protestul nostru pentru jignirile ce ni s'au adus nouă și bunicii noastre armate, pe frontul de Răsărit soldații români au dat o nouă dovadă de vitejia și bravura lor. Această faptă de vitejie este arătată prin știrile date de marele cartier general despre mersul luptelor și de dl. Mareșal Antonescu care a decorat regimentul 33 de infanterie pentru purtarea vitejească din ziua de 19 Martie, în luptele din Crimeea.

Ajutorarea invalizilor de război

Ministerul Apărării Naționale a hotărât să facă o numărătoare pe județe a tuturor invalizilor din războiul acesta.

Foia „Unirii Poporului”

La Florii

Al primăverii s'von năvalnic
Caprinde platurile 'ntinse
Pe cari se leagăna cireșii,
Cu crengile de floare ninse.

Covoare verzi așterne firea
Peste-a vâlcelelor răzoare,
Punând noian de mact și fluturi
Pe-a holdet valuri călătoare.

În albe tufe porumbell,
Ce ne trezesc povești în minte
Încing canuni peste pripoară
Cădețișând mireme sfinte.

Adle vântul dor de viață
Și cânt din flutur dela stând,
Când vin neveste să'nndib'ască
Ștrag de pânze la fântâna.

Din pajști de zaschiu pōdurea
Revarsă soapte peste culmi,
Chemându-ne la sân de vrafă
Și cîrpiț stărnii prin ulmi.

Pe sub răchite plângătoare
Târnavă-și dăpând molatla

Serpullorul fir de unde
Pierdut prin crânguri singuratic.

În seri târzii refrenul apeli
În taină par'car vrea să spună
De-atâta frați rămași „dincolo”,
De lacrimi câte'n val le-adună...

Părinte-al slăvilor albastre
C'embraci în furt trudită-mi țară
Trimite-ne din ceruri harul
S'avem și'n suflet Primăvard!
1942.

N Onița

In valuri

Iarna venise de vreme. După câteva zile de ninsoare necontenită, cerul se limpezii și în cepu un ger cumpăt. Bătrânii spuneau că nu s'a mai pomenit de mult așa o iarnă. Frigul stăruia până aproape de mijlocul lunii Febr., apoi se domoli. Dinspre apus se porci un vânt călduț și, doborâtă cu vântul, începu și ploaia să cearșă. Zăpada de pe dealuri se topea în grabă scurgându-și apa murdară la vale. Păraiele din munte, copleșite de bolșugul apei, își lărgă matca, reverșându-se peste câmpii.

— H. h. | Ve spun-am eu că „F. urari” trebuie să aducă „moară”. Așa s'a pomenit din moșii-strămoși, iar vorba din bătrani nu mintel — spuneau câte-un un-haș cu pietele albe de vremuri.

Trei zile înainte de „priaderea postului” apele Crișului crescuseră atât de mult, că începură să amenința bordeiul lui George Brăduț, așezat aproape de mal. Oamenii din „Poiana” priveau mirați spre unda râului sălbatic, în vre-o nenorocire însă nu se gândeau nimeni. Era doar în Februarie, iar în luna aceasta Crișul nu s'a revărsat nicicând. Oamenii își vedea de necazurile lor.

George Brăduț, poreclit „pândarul”, sosise abia de câteva zile dela concentrare și era plecat acum la oraș, să cumpere ceva încălțăminte pentru nevastă, Plouie, care se cernuse din noaptea spre seară se mai domoli, iar peșta întindea plutea acum o păclă plumburie.

În bordeiul de lângă mal, femeia isprăvisise cu lucrul căsii de mult. Piescă de-așupra leagănelui, își lăpta copilul. În vatra joasă, pe care ardeau fumeștad câteva vreascuri, un geac rădăa domol. Pe patul de mesteacăn, așezat într'un colț al bordeiului, dormea o fetiță brăcălie. Alături de ea, un motan cu urechile ciuntite torcea somnuros. Era târziu... și George pândarul nu mai soses. Apa Crișului vaia mereu, rostogolindu-se furioasă. În răstimpuri vântul apei se întărea într'un clocot prelung. Călcăiele, nitat în legătoare lângă șopronul în care se adăposteau două capre, începu să latre cămător. Peste puțin, lătratul cămător al cămătorului se prefăcu într'un urlet prevestitor de rău. Femeia, temându-se să nu-și trezească copilul, se ridică de lângă leagăn încet și îndreptându-se spre ușă, o deschise. În întunericul bordeiului

Pentru facerea acestui recensământ s-au întocmit comisii în fiecare județ, în care se vor prezenta invalizii ca să se arate dorințele. Statul se gândește să le vină în ajutor și să le dea puțința de care o viață omenească.

Invalizii se vor sfătui cu familiile lor asupra dorințelor pe cari le vor arăta comisiei de ajutorare.

Expoziția de artă populară românească în Germania

La Frankfurt, în Germania, s'a deschis la sfârșitul acestei săptămâni o mare expoziție de artă populară românească.

Această expoziție urmărește, să arate Germanilor frumusețea și bogăția artei noastre populare și să facă prin aceasta cunoscută bogăția sufletului românesc.

O soarte comună

În zilele acestea poporul slovac și-a sărbătorit neamul său. Această sărbătoare a avut un viu răsunet în sufletul poporului românesc.

Conducătorii de azi ai poporului slovac sunt luptători încercați în luptele pentru libertatea și neamul slovacilor. Președintele Tisso și șeful guvernului Dr. Teka sunt tovarășii de luptă ai părintelui Andrei Hlinka, marele luptător naționalist slovac de pe vremuri. Cu toții au luptat mult împotriva stăpânitorilor și aspritorilor poporului slovac, așa cum au luptat și conducătorii Ardealului nostru în vremile trecute. Acest trecut de luptă al poporului slovac se aseamănă bine cu al poporului român ardelen. Soarta comună care ne așteaptă în viitor, pe noi și pe Slovaci, în noua Europă, întărește și mai mult legăturile de prietenie și înțelegere.

Uracul apăsător creștea mare. Unacri se auzeau trosnete pralurgi. Erau sloii de ghiță plictici, cari abia acum se porolă din muși. Femeia se lăchisă, mormurând:

— Ce vreme, Doamne! — și porni să deslege căinele. Când păși de pe prispă în bălăcăre, picioarele îi sjunseră în apă. Căinele scâmbat la larg o lăcă la goană. Femeia se întoarse spre apă. Când apăsa cu mâna pe cleșniță, auzi un trosnet puternic. Bordaia se clătina, pârâind. În aceeași clipă, prin ușa deschisă larg, năvăli undă apăsătoare.

Leagănul lăbit de undă năvălnică se răsturnă. În atingeră apei, copilul începu să șipe. Femeia, înnebunită de spaimă, se aruncă prin apă spre leagăn, trudiindu-se să-și ridice copilul. În strigătul ei desădădit, copilul adormi în pat se trezi și începu să scâncăie. Copilul cu clișă, undă apei creștea, năvălind între jorjă. Focul se stăcea, sfârâind. Bordaia rămasă cufundată în întunericul bazei. O nouă înălțare de sloii... și bordaia se derleza din încheieturi. Undă apei năvăli ca un nestingheriță.

Peședă și odorul strâns la sân, femeia începu să se rostogolească. Din urmă au auzit clocețul copilului, întrerupt de chemările: „măi... măi...“

Femeia gemu. Via se se întoarse, dar o nouă înălțare de valuri o aruncă departe, smulându-i copilul din brațe.

Scâncetul chemător al copilului răsună. Bordaia plutea, legănându-se. Strigătul desădădit al „mamei“ mai stăruia o vreme, apoi se stăcea și el. Iar valurile apei clocețeau mare, rostogolindu-se furioase. Împins de sloii de ghiță, Coșul pășii abia nelăsăpătore și se revărsa gândul peste câmpii.

Sabin G. Trufia

Cuvântarea d-lui Hitler

Poporul german s'a adunat în Duminică trecută pentru a pomeni morții căzuți în războiul trecut și în războiul de acum.

Di Adolf Hitler a vorbit, la această adunare, preamărind jertfa eroilor și arătând recunoștința poporului german față de ei.

Vorbind apoi despre războiul de azi, dl Hitler a arătat pregătirile făcute de Anglia și aliații ei, pentru a lupta împotriva Germaniei.

În lunile cari vor urma vor fi lăvinate și armatele bolșevice, a mai spus dl Hitler, iar la sfârșit se va putea încheia o pace trainică și lungă.

Ce caută dl Cripps în India

Ministrul Angliei, dl Stafford Cripps, a fost trimis de guvernul englez în India.

Misiunea acestui ministru englez este de a căuta să împacă popoarele Indiei, pentru a le putea duce în război împotriva Japonezilor. Din partea Angliei el duce popoarelor indiene mari făgăduințe de libertate.

Fierberea din India

Poporul indian este azi într-o mare fierbere. Apropierea Japonezilor de granițele Indiei au făcut pe Englezi să se gândească mai de aproape la această țară. De altă parte naționaliștii indieni se pregătesc să scuture jugul englezesc și nu sunt bucuroși nici de făgăduințele făcute de dl Churchill, nici de garanțiile date de dl Roosevelt. Un șef indian a spus limpede, că ei au mai fost înșelați odată de Englezi și Americani, în războiul trecut, și nu se vor mai lăsa înșelați și acum. Dacă va fi lipsă, poporul indian este în stare să-și câștige libertatea și cu armele.

Înțelesul dintre Franța și Statele-Unite

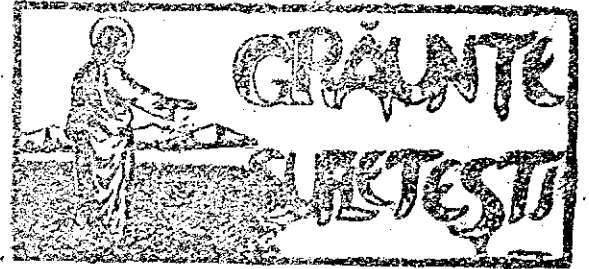
Între guvernul Statelor-Unite și guvernul francez din Vichy, adică din Franța neocupată, n'a prea fost înțelegere bună, până acum. Anume guvernul american se teme că o parte din coloniile franceze, acelea din apele americane, ar putea fi ocupate de Germani și Italiani și folosite ca punct de sprijin pentru un atac împotriva Americii.

În zilele acestea guvernul francez a asigurat guvernul american că poate fi liniștit, că nici un port francez nu va fi ocupat de Germani și Italiani. Mai mult încă, guvernul francez s'a învoit, ca guvernul american să-și aibă observatori în aceste colonii, atâta vreme cât va ține războiul.

Războiul din Pacific

Știrile cari vin din Răsăritul îndepărtat arată că pe aceste fronturi se fac mari pregătiri pentru atacarea Australiei. După ce a fost ocupată insula Iava, după ce Englezii au fost încercuți și în Birmania și Americanii au fost înfrânți în Filipine, a venit rândul Australiei. Generalul american Mac Arthur din Filipine a luat acum comanda trupelor australiene. Se spune că se fac acum acolo pregătiri mari. Japonezii au ajuns în insulele Solomon și în Noua Guinee. Mai multe vase din Australia au fost bombardate de Japonezi.

Se spune că Australianii sunt pregătiți de a nimici totul, pentru a nu lăsa să cadă nimic în mâinile Japonezilor.

De sfintele patimi

Isus Fiul lui Dumnezeu în grădina Ghetsmani își începe patima sa cea amară. Plin de întristare, știind că a venit ceasul pătimirii sale, se roagă: »Tată, dacă-i cu puțință, fă să treacă acest pășer.« Și din fruntea Lui senină au început să i curgă sudori reci, sudori de sânge, cari cădeau jos, udând pământul... Și în vremea aceasta El cuprins de întristare se ruga Tatălui Său, ucenicii Lui îngreuiți de somn dormeau, iar Iuda cu o cestă de oameni înarmăți, venea să-l prindă pe Isus.

O, cât chin, câtă durere a răbdat, câte lacrimi a vărsat Isus pentru noi! Privește, suflete, privește cu gândul pe Mântuitorul tău. Uite-L în grădină cum plânge și se roagă... iată, terminându-și rugăciunea, vine la ai săi pe care îi găsește dormind... iată intră și Iuda în grădină cu ceata lui... se apropie de El, îl sărută — trădându-l — uite cum Mântuitorul se lasă în mâinile lor, cari îl leagă cu funii, cari îi curmă carnea... și îl duc la judecată.

O, suflete iubit, o creștine, ia-l pe Mântuitorul tău la judecată, ia-l în mâinile omenilor păcătoși cari îl pălmaiesc peste obraz, îi sculpează, îl lovesc cu bice și-i cer rătăgirea, setoși de moarte.

Privește mai departe apoi, chinul Lui cel amar. Iată cum Pilat îl dă pe Isus în mâinile dușmanilor Săi și îl orândește la moarte!

Slăbit de pateri, vezi-l cum urcă dealul Golgotei cu crucea grea în spate și în urmă soldații cu sulii lungi, îi lovesc și-l împing înaintea, iar El, blând, cu ochii în lacrimi, se roagă: »Părinte, ia-l, că nu știu ce fac.« Sus pe dealul Golgotei Isus este desbrăcat, călții îi apucă și-l pun pe cruce, iar El de bună voie își întinde mâinile.

Domnul este răstignit și câțiva bărbați în cruce, o ridică 'n sus și o așează în pământ. Din trupul celui răstignit curge sângele pioasă, i se deschid ranele, durerile îi sunt mari, îngrozitoare... păcatele omenirii întregi apasă asupra Lui, și El răbdă... părăsit de toți strigă: »Dumnezeul meu, Dumnezeul meu pentru ce m'ai părăsit?!...«

O, suflete, o creștine, lasă ochii tăi să plângă. Iată cât de mult a suferit Isus pentru tine, pentru mântuirea ta! Plânge-ți păcatele tale și te căiește, te întoarce la Isus, iubește-l și ascultă cuvântul Lui. Nu-l mai mârni, nu-l mai întrista și tu cu păcatele tale. Privește la sus, la trupul Lui plin de răni și sânge, la fața Lui îngălbenită de chinul cel amar, la fruntea înconjurată cu spini și la picioarele străpunse de cuiș, din care curge sângele. Ochii li sunt plini de lacrimi, inima Lui tebitoare bate mai încet, iar viața i se scurge clipă de clipă, abia mai răsună și cu ultimele puteri zice: »Părinte, în mâinile Tale îmi dau sufletul meu...« Și moare Stăpânul veciiciei, Fiul cerului, răstignit pe cruce, între doi tâlhari...

O, suflete dragă, o iubite creștine, gândeste-te la jertfa cea mare care s'a adus la lume pentru mântuirea ta, pentru mântuirea omenirii întregi. Gândește-te că Isus s'a jertfit pentru mântuirea noastră.

Pentru aceasta El nu-ți cere altceva, decât doar, să îl urmezi, să-l iubești, să-l ascuți și să mergi pe calea poruncilor Lui. Și iată, dacă ai

greașă până acum, te iartă și te primește cu drag la sfatul Lui.

Plânge, iubite frate, plânge-ți păcatele tale și te întoarce la Isus. Ușa mântuirii este deschisă. Lasă totul și vino la Isus, slujește Lui cu drag, gândindu-te neîncetat la jertfa Lui, la iubirea Lui cea fără margini.

Iacob Suciu

Pilde pentru viață

Ostașii lui Cristos

Printre cei 26 martiri din Japonia, răstigniți pe la finea veacului al XVI-lea la Nangasacki, se aflau și trei copii: *Toma*, de 14 ani, *Antoniu*, de 13 ani și *Aloislu*, de 11 ani. Ei serveau la altarul din biserica Părinților Franciscani și ar fi putut să fugă când fu hotărâtă lista celor condamnați, dar ei nu doreau nimic așa de mult, ca și laurii martiriului. Cu brațele legate la spate și cu urechile tăiate, martirii au fost plimbați dealungul străzilor din Meaco, spre a fi expuși batjocurei păgânilor. Acești tineri ostași ai lui Cristos îndurară toate și, neîngând în seamă batjocura păgânilor, cântau melodios și cu glas tare și pătrunzător rugăciunile *Tatăl Nostru* și *Născătoare de Dumnezeu*.

Toma era fiul lui *Mihail Cozaki*, unul dintre cei 26 martiri. Tatăl său îl scrisese că, fiind hotărât să moară pentru Cristos, îl lăsa moștenitor al tuturor bunurilor sale. *Toma* se duse numai decât la tatăl său și-l zise, că nu e cu dreptate să-l facă moștenitor numai al bunurilor pământești, ci și al celor cerești și-l declară că era gata să moară împreună pentru Cristos. Și de fapt și avu fericeala cântată.

Antoniu, născut la Nangasacki, merse la moarte cu mult drag. Părinții săi căutară să-l abată de la martiriul prin plânsurile lor, dar nu lebatiră. „Voi vreți ca pentru a-mi păstra viața de o clipă pe pământ, să-mi pierd viața veșnică? Ah, încetați de a mă ispiți — le zise tînărul mucenic — prin plânsurile voastre! Eu sunt hotărât să mor pentru Isus Cristos! După ce călăii îl ridicară pe cruce, aflându-se în apropierea Părintelui *Petru-Baptist*, după cântarea *Benedictus*, îl rugă pe Părintele, să intoneze psalmul: *Lăuda copiii pe Domnul*. Dar după ce Părintele, absorbit într'un extaz, nu răspunde nimic, intonă el psalmul și-l cântă până la Mărire Tatălui. Această doxologie din urmă n-o putu cânta în lumea aceasta, deoarece un soldat cu lancea coasta l-a împuns, dar o cântă în fericeala veșnică.

Și micul *Cloislu* s'a bucurat de aceeași glorie, deși era numai de curând botezat.

Tharsicius, martir al preasfintei Eucharistii

Cunoașteți istoria lui Tharsicius, a celui tînăr care a murit pentru sfânta Cuminăcătura?

Era prin anul 257, într'o epocă de crâncene persecuții, când cuminăcătura cerea mari jertfe. Trebuia să te scoli în miez de noapte și să te scobori în adâncul catacumbelor, să înfrunzi de foarte multe ori moartea.

Închipuți-vă una dintre acele sfinte liturghi care se celebră pe vremea lui Valerian în timp ce păgânii benchetuiău și petreceau în orgii la lumina torțelor vii, într'o criptă adâncă din catacombe, la lumina palidă a unei lampe cu ulei de lemn ce atârna în boltă, părinții noștri în credință, stăteau în genușii în jurul altarului pe care *Papa Sfântul Ștefan* celebra sfânta liturghie. Între toți se deosebește un tînăr de o frumusețe rară, prin reculegerea și credința sa. Era Tharsicius. Cu ochii fixați asupra sfintei Eucharistii, se ruga așa: „O, pre-

sfântă Eucharistie, te iubesc, te ador, dar eu sunt slab și păcătos. Fă-mă tare și curat." Apoi după ce Sfântul Părinte îl așeză sfânta Păine pe limba, Tharsicius murmură: „O, preasfântă Taină, dă-mi darul de a trăi și muri pentru tine, pentru ca să devin și eu la rândul meu pentru tine o jertfă de dragoste!”

Și cum a murit? Se ducea pe calea apăsătoare să ducă sf. cuminăcătura creștinilor care gemau în închisori. La un moment dat niște soldați păgâni l-au oprit și l-au silit să le predea sfânta cuminăcătura. El refuză însă și se lăsa mai bine să fie ucis decât să lase pe Isus Eucharisticul să cadă în mâinile celor fărădelege. Soldații începură să-l csute prin buzunare, dar fie că Dumnezeu a făcut vre-o minune, călăii nu aflară ceace căutară și, speriați și îngrozți de fapta lor criminală, o lăsară la fugă, iar creștinul înmormântat cu mare cinste osemintele sf. niște ale martiriului preasfintei Eucharistii în cimitirul Sfântului Callixt.

Ioan Vultur

Bucurii sufletești la Axente-Severu

Nu se poate închipui o mai simțită bucurie ca aceea care s'a revărsat peste credincioșii modestei parohii din Axente-Severu, prin sf. misiuni ce s'au ținut de Păr. Vasile Dardai, călugăr brazilian dela Obreja, în zilele din 8—14 Martie.

Predicile pâr. misioner, câte două pe zi, și sfintele slujbe au dat roade frumoase în sufletele credincioșilor. Au fost 309 de mărturisiri și cuminăcări, așa că față de numărul mic al credincioșilor cu toată siguranța putem spune că nu a fost credincios în parohie care să nu se spevedească și cuminăce.

În amintirea alamelor și neuitatelor măngâieri sufletești din timpul acestor sf. misiuni, credincioșii au ridicat o prea frumoasă cruce în fața bisericii, care s'a sfârșit în seara de Vineri după terminarea procesiunii în jurul bisericii.

Dela pușinii dar bunii credincioși s'a primit ca dar pentru orfanii dela Obreja: 200 Lei, 1 cămașă, 2 indispensabile, 1 batistă, 28 ștergare, 4 șervete, 3 fețe de masă, 1 perină, 1 saltea, 9 cearșafuri și 3 metri de pânză, toate în valoare ce cel puțin 15 000 Lei. — S'au vândut credincioșilor cărți de rugăciuni în valoare de 1000 Lei.

Le sfârșitul misiunilor credincioșii au primit binecuvântarea papală, și s'a făcut sfințirea parohiei și a familiilor tuturor credincioșilor, încredințându-se scutului și ocrotirii sf. Iosif, îngrijitorul sf. Familii.

Cu această ocaziune s'a sfințit o icoană a Sf. Iosif, pe cât de modestă, pe atât de iubită de toți credincioșii, care s'a așezat în biserică la loc de cinste.

Măngâierile acestor zile sfinte, de primărire sufletească, vor rămâne în sufletul fiecărui credincios ca o comoară scumpă și neuitată.

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Misiuni sfinte în parohia Feisa

Săptămâna a 4 a Parasimilor, a fost prilej de mare înălțare sufletească pentru credincioșii ai parohiei Feisa.

Cuvântul înălțător al pâr. ieromonahului ron M. Moldovan dela Obreja a răsunat pe cele 15 predici, de pe amvonul frumosei încăpătoare biserici, în fața mulțimei credincioșilor.

Tot timpul liber pâr. misionar a avut sf. mărturisiri, ajutat fiind în afară de localii Pâr. Iovu Popa, Pâr. Simlon Dancă, Căpâlna de jos, Pâr. Ioan Pența din Tâmbău și Pâr. Vasile Jidveian din Sântămărie.

S'au apropiat de sf. Taine 685 credincioși. În ziua de 12 Martie au fost primite în Reuniunea Mariană un număr de 51 membri. Atunci s'a ales următorul comitat: Pâr. Popa președinte, dna Lucreția Popa, Rășina geșan și Maria Deac asistente; Ana Popa Toader, Carolina Barbu, Maria Glogovețan, Ionica Dobra, Maria Șarlea, Maria Micu și Horha consultoare.

Pentru orfanii dela Obreja s'a colectat suma de 4235 Lei și diferite albituri.

Pentru mulțimea darurilor cerești ce revărsat în aceste 7 zile asupra comunei, dat să fie Domnul.

O păstorire de un sferț de veșnicie

Anul acesta, la 3 Martie, s'au împlinit de ani dela năsterea în scaunul de episcop Gherlei a P. S. S. Dr. Iuliu Hossu.

Dela consacrarea în scaunul de arhiepiscop P. S. Sa a muncit cu râvnă în slujba înaltă care a fost chemat. Cel 25 de ani de păstorire au fost ani de muncă rodnică și binecuvântare în ogorul Domnului.

Vlădica Hossu s'a arătat ca un mare bun păstor sufleteș. Na este comună ori cânt de mic din marea-l dieceză, pe care el o îl cercetat, pentru a duce oamenilor călăuză și binecuvântarea sa.

Sufletul său de bun preot și creștin găsit înțelegere și pentru cei săraci și lipsiți pe cari l-a dăruit întotdeauna cu sfatul și binecuvântarea sa.

Vremurile de necaz care au venit pe neamul românesc l-au lăsat pe P. S. Sa în robție, părinte sufleteș a peste șapte milioane de Români. Azi P. S. Sa conduce dieceza, a Clujului și a Orănișii, fiind pentru un părinte bun și un sprâjin.

Împreună cu fiii Săi sufletești, noi îl rugăm păstorire îndelungată. „Între mulți ani să pâne”!

Pleacă Regimentul 40

O zi de Martie posomorită. Cercul se parit cu nori suri și prin aer plutește cenușie și apăsătoare. Pe drumul ce duce gară se văd grupuri de soldați cari pășesc desat cu privirea posomorită. Mai încolo soldați bătrâni aduc un grup de cai carcișgomotos cu copitele pe drumul pietruit. Civilii se îndreaptă spre gară. Aici, pe lângă vorbesc la grupuri mai mari, ori mai mici, elevi, preoți, teologi, în timp ce soldații pleacă pe front, umbli încoace și încolo, duc fân la cai și stau speriați în vagoane chise, alții vorbesc la o parte cu mama, cu frate ori cu o rudă, iar alții stau liniștiți privind nepăsătoare, la vagoane, trăgându-se sete din țigară. Printre soldați mai vezi câte un ofițer, dând porunci în dreapta și stânga. O șerătură a trenului vestește soldații și lumii adunate, plecarea. Toți se urcă, mea par'că nu mai vorbește așa de tare.

se adună, se desprind elevi, elevs, doamne, profesori cu diferite pachete, iconițe, cărți de rugăciuni, cărți postale, țigări, pe cari le întind pe masa lor. Ei mulțumesc din cap, și se vede pe fețele lor o mare mângâiere sufletească.

Ca frumos din partea ta bătănie Blaj! Tu ai însoțit copiii cari se duc să grăbească însoțirea armatei noastre! I-ai însoțit cu dragoste pe căldura sufletului tău, pe acei cari își vor lua război pe câmpul de bătănie, departe de mama, departe de mamă, de o soție, de copilul ei, departe de cine și or întoarce. Răsună plângător în glas la dreapta mea. Da — imi zic eu intru în glas — cine știe câși s'or întoarce!

Din corpurile negre ale locomotivei a pornit și a doua șeră stridentă și poste mai durabile. Trenul se pune în mișcare, scârțâindu-și roțile lăchieturile. Din vagonul ofițerilor privesc salutați. Un »Deșteaptă-te-Române« izbucnește ca un trăsnet de undeva și umple aierul cu o atmosferă plină de înflăcărare.

Și trenul se scurge la început încet, încet ca un șarpe, apoi mai tare, mai tare. Niște elevi stau aproape de linie aruncă celor ce pleacă dintr-o albi de primăvară. Și soldații salută cu cântec. Unii au fețe mai posomorite, alții mai triste, câțiva plângeau cu batista la ochi, iar unii striga cât îl ținea gura: »Ardealul, Ardealul! Acest strigăt a trecut printre toți ca o furtună. Da, Ardealul!

Și trenul fuge. Mai trece doar pe lângă o pară a lui, plină cu căruțe și apoi vagonul din urmă gol, din care ne salută un celălalt bătrân, cu mâna întinsă la aier. Și trenul trece. Se mai vede puțin o figură de bătrân și apoi dispare și acesta.

Au trecut soldații noștri și cu ei par'că se-au rupt ceva din suflet. Lumea din gară, cu fețe posomorite ca ziua asta de Martie, unii cu mâini la ochi, mai stau o clipă, par'că ar mai aștepta ceva. Apoi începe a se reface, ducând în suflet nostalgia unei clipe care va rămânea în minte mult timp în inimă. Și în spatele meu, aud din nou o voce plângătoare: »Oare câși din ei s'or întoarce înapoi?« Doamne, da, toți să vie înapoi! Intrebarea rămase suspendată fără răspuns, în aierul rece, peste care începea să-și deslășoare încet, încet, aripelile de plumb, inserarea.

Varhaniovski Al.
teolog.

Din înțelepciunea poporului

„Dela lume adunată
Și iarăși la lume dată.”

În rândurile ce urmează dau câteva probe despre diferitele scaderi ale lumii. Așa și firea noastră, a Românilor, în orice împrejurare, fie în necazuri, fie în dureri, nu ne descurajăm. Stăm totdeauna în fața vieții, drept, ca glume diferitele necazuri ce vin pe capul nostru; și timpul trece și tace și după aceea vine bine, așa a lăsat Dumnezeu.

Acum vreau să înșir în rândurile ce vor urma câteva din cugetările bărbaților despre diferite feluri de femei.

Despre muerile rele poporul zice:

De două lucruri e mai greu omului să se scape, de dișii stricați din gură și de maerea din casă.

Doză lucruri se păzesc mai greu în lume, călătorețul și mueria.

Arma de care se slujește dracul mai mult decât femeia.

Despre cele ce stau mai mult în fața omului zice:

Trei animale din lume, pisica, musca și mueria pierd cel mai mult timp cu spălătul lor.

Mueria, care are milă de banii bărbatului, are milă și de onoarea lui.

Maerea este cu mult mai rea ca ceasornicul, că ceasornicul dacă se strică, se poate repara; dar femeia, care se strică, nu se mai repară niciodată.

Un glumeț spunea despre hrănica femeilor următoarele:

Doză mueri se bucură pe lume, când una bătrână se mărită cu un bărbat tânăr și a doua când una tânără își înmormăntează bărbatul bătrân.

Cinstea bărbatului este în mâna femeii, care face ce vrea cu ea.

Măterile multe spun, dar bărbații toate sub călcăi le pun.

Unul spunea:

Decât să trăiești în casă cu femeia rea mai bine să locuiești în casă cu balauri și cu smel.

O femeie caminte umple casa cu puștin. Mueria fără copii e ca și câmpul fără iarbă.

Altul spunea:

Dacă vreați ca femeia să vă iubescă, o lăsați să vă mințescă de o sută de ori și totdeauna să nu-i arătați că știți că mințește, ci să l-se pară că credeți adevărat cele spuse de ea.

Onoarea muerii e ca și punctul în matematică; îl vedem că este, dar nu-l putem măsura.

În starșit unul dă un sfat celor ce au mueri rele și vreau să se scape de ele:

Dacă ai femeie rea și vrei să scapi de ea, dă-o la vopsitor și să pierzi „șuncușul” cu care ai dat-o și astfel nu o mai capeți și ai scăpat de ea.

Acestea sunt câteva din judecățile bărbaților față de mueri, deci să nu se supere cititorii, că nu sunt cugetările mele ci ale unor bărbați.

Boșcovel I. Obreja

Un gând de primăvară

Primăvara se apropie, iar mugurii arborilor și colțul ierbei așteaptă o nouă muncă în ogrorul străbun al pământului nostru românesc. Poate ca niciodată, anul acesta va trebui să întorcem mai multe brazde, să desțelenim mai multe pământuri, pentru a însemăna cât mai mult, în vederea celui mai mare rod pe care-l așteptăm dela vara anului și a toamnei acestuia, pe care bunul Dumnezeu ne-o va da.

Pământul străbun s'a relăsat prin viziunea soldatului român și suprafața lui s'a sporit, căci »numai suprafața de până la Nostru a țării noastre e de 252 mii k.ometri pătrați, iar numărul locuitorilor țării, în urma realizării Basarabiei, a Bucovinei de Nord și a regiunii Herța, de 17 milioane.»

Dacă însă cercetăm de pildă însemănarea cu floarea soarelui și alte plante productive de ulci, constatăm că s'a mărit, prin reintregirea deli Răsărit, cu mult, iar cultura sticlei de zahăr s'a sporit cu 30% și cea a grâului cu 40%, alături de frumoasa zestre în vite și turme de oi ale Basarabiei și Bucovinei de Nord.

Ne așteptăm primăvara. Să pornim cu puteri noi pentruca pământul să fie lucrat tot, asigurând astfel, pâinea cea de toate zilele tuturor fiilor acestei țări, pentruca să plinim astfel cuvintele din Cartea sfântă: »Când ne aflăm la voi v'am dat porunca aceasta: cine nu vrea să lucreze, acela să nu mănânce«, și »să vă puneți toată râvna, ca să trăiți în liniște, să faceți care ce are de făcut și să lucrați cu mâinile voastre precum v'am dat porunca.« (Tosa. II. Cap. 3, 4, vers. 10 și 11).

Împlinind cuvintele cărții sfinte, împlinim

și porunca ceasului de față, care trebuie să fie în inima fiecărui plugar român și creștin, muncind astfel ca drag pentru Neam, Țară și Regu.

Olimpiu I. Barna

Către Onorații Preoți. Soția lui Lăpăștea Ioan exorșit din comuna Ghenci Județul Sălaj și azezați la Valea-Lungă, Județul Târnava Mică, roagă pe această cale, cu toată căldură, pe Onorații Preoți, să binevoiască a încunoștința Rodicila »Unirei Poporului«, nu cumva știu ceva despre părinții și surorile ei: Șiman Gheorghe de 62 ani și soția, apoi de cele două fete nemăritate ale lui, de Șiman Anuța și Șiman Nița, precum și de Șiman Marcuța măritată după Hăzdu Mihai, cari au trecut frontiera pe la Arad și despre cari nu mai știe altceva nimic.

Cum s'a răzbunat un soț înșelat. Un înțeles omor a fost săvârșit în zilele acestea la București. Tânărul Vasile Alexandru, întorcându-se seara târziu acasă a avut bucuria să-și găsească nevastă și cumnășica în tovărășia a doi tineri. În fața acestei întâmplări soțul proaspăt încornurat a văzut roșu înaintea ochilor. A scos un revolver și l-a descărcat pe rând în fiecare din cei patru. Trei din cei împușcați au murit pe loc. A scăpat cu viață numai nevasta lui Vasile Alexandru, care, deși rănită greu a mai putut fugi. După săvârșirea faptului, Vasile Alexandru s'a predat poliției.

Joc și moarte. Tinerii Schmidt Mihail, Text Dănu Ia, Riebold Gheorghe și Fritzam Martin din comuna Bălcaciu s'au jucat în seara zilei de 15 Martie cu mai multe arme de foc. Na și-au dat seama că jocul lor este primejdios și că se poate sfârși cum nu vreau ei, cu moartea. Din nebagare de seamă una din arme aceea pe care o avea tânărul Schmidt a luat foc și tânărul Fritzam a fost omorât. Din cercetările făcute de dl șef de post plutonier Miu Ioan s'a aflat că armele nu erau declarate așa cum cereau legile țării. Mai mult, domnia sa a mai găsit încă două revolve Browning nedecarate și 42 de cartușe. Cei vinovați au fost înalțați parchetului.

Vacanța de Paști a școlilor primare. Școlile primare vor lua vacanța de sfintele sărbători în ziua de 2 Aprilie, adică în Jola Paștilor și vor reîncepte lecțiile Miercuri după Paști. S'a luat această hotărâre pentru ca elevii să fie pregătiți ca să poată ajuta în muncile obștești de primăvară.

Parastas de un an. Familia Ioan Tarcea din Cipău, precum și rodnicile aduc la cunoștința celor ce l-au cunoscut și iubit, parastatul de un an al scumpului și în veci neuitatului lor fiu și frate, nepot și unchiu Aurel, ce se va oficia Duminică 29 Martie a. c., în biserică parohială din Cipău.

Cum vine nenorocirea. Osguduitoare nenorocire s'a întâmplat în zilele acestea la București. Tânărul Stoica Grigorie, din comuna Malu, Județul Ialomița, locuia de mai multă vreme, cu sora sa la București. Într-una din seri, fiind obosit s'a culcat mai de vreme și a regat pe sora ca să-l trezească pe la ora 10

pentru a putea merge la serviciu. Văzându-l cum doarme de liniștit, aceasta a încuiat camera și a plecat la cinematograful, cu gândul că se va întoarce pe la 10. Nu s'a mai întors însă și pe la 10 seara când s'a trezit tânărul a găsit camera încuiată. Pentru a nu întârzia de la serviciu, el a ieșit pe fereastră, de unde a trecut pe acoperiș. Mergând pe marginea acoperișului, din cauza întunericului n'a văzut ghiza și a căzut de la etajul al șaselea. Nenorocitul tânăr a murit pe loc și când a venit sora sa pe la 1 noaptea l-a găsit mort, în stradă.

Zăpadă mare în Suedia. În vremea din urmă o zăpadă cu viscol mare s'a abătut peste Suedia. Satele au fost înămețite de zăpadă. Pentru ajutorarea celor înzăpezii s'au adun escadrilele de aviație.

Oaspe Italian în România. În zilele acestea ne vizitează țara ministrul Italian Riccardo del Giudice, de la ministerul Educației Naționale. Oaspeții Italiani i-s'a făcut o primire prietenească.

Stalin a trimis o scrisoare Papel. Am mai scris într'un alt număr al gazetei, despre scrisoarea pe care se spune, că Stalin ar fi trimis-o Papel de la Roma. O gazetă Italiană scrie că această scrisoare a făcut valvă mare la Roma și mai ales că odată cu scrisoarea guvernul bolșevic a trimis mai multe documente asupra stărilor religioase din Rusia. Aceste documente se spune că ar fi cercetate de către Vatican. Nu vorbește însă Stalin în aceste documente, nimic despre preoții pe care i-au omorât, despre bisericile dărâmate și arse.

Mari revărsări de ape în țară. În primăvara aceasta apele Dunării au crescut mult. Au fost inundate orașele Giurgiu, Calărași, Ostrov Hârșova. Mai multe sate din județele Vlahuța, Isloanița, Constanța, Brăila, Covurlui, și câmpurile sunt acoperite de ape.

În fabricile din America au murit 101.500 lucrători din cauza rănilor primite. În cursul anului 1941 au murit în fabricile din America din cauza nenorocirilor 101.500 oameni. 350.000 de lucrători nu vor mai putea munci din cauza rănilor primite.

Pentru că nu s'au liniștit nici acum. Evreii Mei oviei Ghero și Mihalovici Adolf și Dan, fiind trimiși pentru munca de folos obștesc în tabăra din comuna Fierbinți, județul Ilfov, au început să facă propagandă printre sătenii pentru a-i atrage, în organizațiile comuniste. Ei au împărțit manifeste comuniste și au încercat să facă și organizații comuniste printre țărani la sate.

Vânt mare în Statele-Unite. O parte din Statele Unite a fost bătută ieri, la începutul acestei săptămâni, de un vânt puternic. Mai multe mii de case au fost nimicite. Pagnbele au fost încă socotite. Sunt peste 100 de morți și răniți.

O armată evreiască. Mai mulți rabini din Statele-Unite au cerut guvernului american să înrolze pe toți Evreii din Palestina care ar vrea să lupte pentru Anglia și America. Ei vreau să facă o mare armată evreiască

Nu este Român

cine nu semnează la

Imprumutul Reîntregirii

De când se potcovesc caii

Se crede că cei dintâi cari au început să potcovească caii, au fost Romanii. Regele Neroș își potcovea călăria cu potcoave de argint, iar caii cari trăgeau carul frumoasei Popea purtau potcoave de aur.

În Franța, cel dintâi cal care a purtat potcoave a fost acela al regelui Childeric în anul 481. În Anglia au început să potcovească caii pe vremea lui Wilhelm Cuceritorul.

Pentru a se putea acoperi cheltuielile împreunate cu potcovirea cailor armatei, orașul Northampton plătea o taxă specială care se întrebuința numai pentru acest scop.

În foaie vremea

Cărțile cele mai potrivite pentru cetitorii din popor sunt »Cărțile bunului creștin«. Sunt scrise pe înțelesul tuturor și cuprind multă învățătură mântuitoare pentru suflet. Aceia cari vreau să aibă o carte plăcută de citit, să ceară de la Blaj »Cărțile Bunului Creștin« scrise de păr. Iuliu Maior:

No.	Titlu	Preț
1.	Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.	Lei 8
2.	Pe calea desăvârșirii, ediția II.	» 6
3.	Bolșevicii și biserica, (s'a epuizat)	» 8
4.	Darul lui Dumnezeu	» 6
5.	Adevărata fericire	» 15
6.	Taina spovedaniei	» 50
7.	Tălcuirea apostolilor din toate duminicile de peste an, în trei volume	» 15
8.	Legea strămoșească	» 25
9.	Tălcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an	» 20
10.	Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an	» 8
11.	Tainatanelor, sfânta cuminecătură	» 12
12.	Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi	» 12
13.	Durerea, sora noastră nedescoperită	» 34
14.	Tălcuirea evangheliilor din toate duminicile de peste an	» 6
15.	Cărticica mirilor	» 8
16.	Cărticica soților de căsătorie	» 6
17.	Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Iisus	» 8
18.	Cum să ne creștem copiii	» 40
19.	54 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor	

Toate aceste broșuri sunt scrise de păr. Iuliu Maior, directorul acestei gazete, și se pot cere de la »Librăria Seminarului« Blaj ori de la oricare altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri.

Nr. G. 1675-941

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărei prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 4771 din 1941 a judecătoriei mixte Blaj în favorul executorului Ioan Koch brutar reprezentant prin avocatul Dr. Rihardt Weisskircher pentru încasarea creanței de 50.000 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 11 Aprilie 1942 orele 15 p. m. la fața locului în comuna Bălcaclu unde se vor vinde prin licitație publică judiciară, 1 cal roșu de 4 ani, 1 cal song de 12 ani, 2 cai roșii de câte 2 ani, 2 purceli negri de câte 6 luni, 1 sură pe stâlpi acoperită cu țigle, 1 vițea tărcată de 6 luni, 1 butoi circa 500 litri gol, 1 butoi de 300 l. gol, în valoare de 66.500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 5 Martie 1942.

20 (1-1)

ss. V. BĂRBULESCU
delegat judecătoresc

Pr. I. Păcurariu. Am primit scrisoarea, dar lângă cea mai mare bunăvoință, nrul 9 nu-l mai pot trimite, fiindcă nu mai avem decât pentru colecția noastră. De la noi gazeta s'a trimis în fiecare săptămână.

Costea Ioan 11529. Gazeta am trimis-o, începând cu luna Febr. Vom protesta la poștă.

Ciocan Iuliu 9652. Din 275 Lei pe cari l-am primit în 29 Dec. 1941, am introdus pe 1941 Lei 25 și pe 1942 Lei 200. Din Lei 50 am trimis 2 calendare. Se prea poate să nu fi fost tipicul în calendar — fiindcă la începutul expediției [calendarelor am observat că nu-l s'au adus calendarele preoști fără tipic. Dvoraș se vede și fost între acei la cari li-s'a trimis calendarele la început. Vă trimitem acum un îndreptar și sericesc. Calendar gratuit V'am trimis afară de cele exemplare achitate.

Gh. Cazan 2765. Gazeta am trimis-o la adresa Sofia Cazan sub nrul 11706, dar banii despre care scrieți încă nu l-am primit.

Pr. Vasile Sărbu C. 282. V'am trimis nrul cari e lipsit în săpt. trecut.

Pr. Traian Mălar. Nu știm care poate fi cauza că nrul 11 al gazetei noastre, care v'a fost expediat, sosit înșpoi, cu legătura de la poștă și un ex. lipsit. Le-am trimis din nou.

Pr. Nic. Pușcă. Fiindcă nu s'a început abonamentul dela 1 Ian. 1942, fiecare abonat trebuie să achite câte 170 Lei pe 1942.

Of. parohial Boesig. Suma de 3200 s'a chibzuit nrul 41/941. Am înșirat toți nrilii la care s'au introdus banii. V'am trimite cu plăcere calendare, dar nu mai avem nici unul. În parohia Sf. Voastre aveți 24 abonați.

A. Coman și V. Trifan Lăscud. Banii l-am primit și s'au introdus în felul următor: La abonament pe 1941 câte 25 Lei, fiindcă ab. pe 1941 a fost de 175 și Dvoraștră și achitat numai câte 150 Lei. Câte 200 Lei au introdus pe 1942 și de restul V'am trimis 2 cărți religioase. Calendare nu mai avem.

Florea Ion 11771. Banii l-am primit, dar nu potut cei ce a fost scris pe mandat, fiind șters și ne așteptat scrisoare. Colecție din »U. P.« pe 1941 nu ne făcut, decât pentru noi. Calendar nu mai avem, dar V'am trimis unul de perete. Abonamentul începe pe 1/III 1942.

Pr. Vasile Pârșilă. De la noi s'au trimis calendare pentru Stanciu T., Neag Ioan și Suciu T. Banii nu mai trebuia să dea. Am făcut reclamație la poștă. Gazeta s'a trimis în fiecare săpt.

Bumb Roman 11754. Banii l-am primit. Gazeta s'a trimis începând cu 1 III 942.

Pr. Pop Petru Silitelac. Almanahul l-am trimis, însă nu cu ramburs, fiindcă se venea prea scump. Avem toată încrederea în preoții că ne vor trimite banii. Banii pentru calendare l-am primit.

Of. par. Valea-lungă. Am răspuns la poșta gazetei nr. 8/1942.

Gh. Bites, paroh. La abonatul Gh. Moșneag s'a mers gazeta, fiindcă cineva a returnat nrul 5 al nrului. De azi începând li va merge din nou. Din parohia Sf. Voastre au de achitat pe anul 1942 următorii nrul 2074, 7801, 7803 și 11216.

Pr. Șt. Medveșan. Banii trimiși în Ian. pentru Cristea I. au sosit și gazeta s'a trimis. Banii soșii și cum s'au introdus la calendare Lei 2600, la ab. Lelei Lei 500 și la nrul 2354 Medveșan T. Lei 93 pe 1941, 200 pe 1942 și 7 pe 1943. Calendarele sunt epuizate demult.

Of. par. Vintiri. Am primit îndreptarele și am trimis Almanahul cerut. Calendarele încă le-am trimis dela în luna Ianuarie.

Anton Erdeș Nr. 7119. În ziua de 15 Dec. 1941 am primit Lei 500, i-am împărțit după cum ști scria, lei pentru cei 50 Lei donați gazetei vă mulțumim foarte mult.

Petru Teban 8404. Aveți de achitat abonamentul pe 1942.

Căndea Constantin Nr. 5749. Banii s'au primit și calendarul s'a trimis încă prin 20 Ian. 1942. Vom reclama la poștă.

Pr. Mihail Carșig, Bălța. Am protestat la poștă pentru abonatul Nr. 9126.